

Ritgerðakappingin um jarðir og jarðanøvn endað

Ritgerða- og savningar-kappingar hava síðani 1970-71 verið fastur táttur á skránni hjá Fróðskaparsetrinum. Ójavnt er, hvussu tær hava vagnast, men samanumtikið er eitt bæði virðismikið og rúgvusmikið tilfar komið til vega á henda hátt.

Í skránni fyri 1994-95 hevði kappingin heitið **»Jarðir og jarðanøvn«**. Freistin at senda inn tilfar var upprunalig sett til 31. desember 1995, men seinni longd til 1. august 1996. Tá vóru trý handrit tøk.

Fróðskaparsetrið setti dómnevd við trimum limum, Ólavi Clementsen, Jóhan Henriki W. Poulsen og Anfinni Johansen. Eftir tilmæli frá teimum er avgjørt at veita virðislon fyri drúgvu og væl úr hondum greidda ritgerð við heitinum **»Innmarkin við Gjógv«**. Hana hava Ásfinnur Sigvardsen, Runavík, og Kjartan Kristiansen, Hoyvík, hava latið inn í felag. Í ummæli sínum sigur dómnevndin m.a.: **»Samanumtikið kann sigast, at hetta er ein sera nágreinilig skráseting av nøvnunum innan-garðs við Gjógv, bæði av teimum alment kendu og eisini av nøvnunum, ið hvørt húsið brúkti um síni stykki. Saman við søguligu frágæingunum er henda ritgerð ein ikki so lítil partur av bygðasøguni**

við Gjógv«.

Nýggj ritgerðakapping
Nýggja ritgerða- og savningar-kappingin hjá Fróðskaparsetrinum ber heitið **»Stórhvalaveiði«**. Henda veiði fór fram í Føroyum frá 1893 til 1984. Av hvalastøðunum er nú bert við Áir eftir. Hvalabátur er eingin. Kortini eru tað fleiri menn, sum enn minnst tíðina, tá ið føroyingar skutu hval. Tað eru teir, sum arbeiddu á hvalastøðunum, og teir, sum sigdu við hvalabátunum.

Kappingarevnið er stórhvalaveiði í Føroyum sum heild. Hugsað verður t.d. um spurningar sum hesar:
Yvirliit yvir hvalastøðir við manning ymsu tíðarskeiðini og ognarviðurskiptini á hvalastøðunum. - Yvirliit yvir hvalabátar við manning ymsu tíðarskeiðini og ognarviðurskiptini á bátunum. - Arbeiddi umboð og arbeiddi á hvalastøðunum við at fáa hvalirnar til øldar og nýttu burtúr teimum. - Amboðini á hvalastøðunum. - Sølvan í Føroyum av tvøsti til matna, og hvagar fór útflutningurin av tí, sum kom burtur úr stórhvalaveiðini.

Freistin at lata inn tilfar til hesa kapping er sett til **1. august 1997**. Gjøglingar upplýsingar fáast á Fróðskaparsetrinum.

Lesarabrøv

»Standið væl og manniliga og havið ei kálvahjarta«

Fyrst av øllum vilja vit inniliga takka øllum, ið lögdu rygg til og slóu manngarð um lista B til kommunuvalið, so vit lættliga vunnu. Veljararnir góvu greið boð: **tit skulu standa á odda at skipa fyri í sóknini**, og vit báðir takka hjartaliga fyri hvørja persónligu atkvøðuna, ið vit fingu.

Men vit vistu, at **einki lið** í einki ketu er sterkari enn **veikasta liðið**. Eingin okkara ivaðist í, at **øll liðini** vóru eins sterk. Men her mistóku vit okkum. **Eitt lið ikki bara viknaði**, tá ið á

stóð, men **støkk av** um tvøran. Hetta er í dag harmiligt veruleiki.

Vit báðir og allir veljarar okkara eru keddir og vónsviknir, tí **eingin** hevði droymt um, at hetta fór at henda.

Sniðalopið á okkara lista eydnaðist, men hetta verður teimum kanska ein Pyrrhus-sigur.

Góðu, trúgvu veljarar: Um vit falla frá, so eru tað **adrir**, ið herja á. Vit eiga **gott fólk í allari sóknini**, og vit siga sum Gunnar á Liðarenda segði við sínar

menn:

»Standið væl og manniliga

og havið ei kálvahjarta«.

Undan valinum kom listi C við valblaði, har vit - eisini Jens - vórðu ákærdir fyri at hava **lækkað** virksemin í sóknini. **Teir** vildu skapa vinnulivinum **betri** umstøður. Nú hava teir møguleikan og nú vóna og vænta vit eitt blómandi vinnulív. Vit fáa at siggja, hvussu nógv inn-tøkan økist komandi árin. Okkara partur - um tað er við skili - skal so ikki liggja eftir. Men skattaprosentið

skal - ikki við okkara vilja - økjast, tí vit vórðu eisini lagdir undir - bara vit triggir - at hava økt skattaprosentið.

Nú hava tit allar hugsandi møguleikar, og øll sóknin biður í spenningi.

At enda fara vit at ynskja øllum í Hvalbiar sókn eini gleðilið jól og eitt av Guði signað nýggjgár.

Levi Niclasen,
Arud West

Løgmaður spælir við eld

Løgmaður skrivaði einaferð í Dimmu, at javnaðarflokkurin spældi við eld, og teir máttu stinga sváuldósina aftur í lumman. Eg haldi

ikki nakar spælir meira við eld, enn akkurat lögmaður og hann skuldi ikki sloppið at gingið við eldi uppi á sær, tí hann er við at seta eld á á

hvørjum degi.

Eygileiðari

Ítróttarblaðið í Dimmu

Í Ítróttarblaðnum hjá Dimmu 17. í hesum skrivur blaðstjórin um fótboldsystirnar í ensku Premier League í sjónvarpinum og finnast í teim norsku frásøgummonnum, sum hann kall- ar hopeysar frásøgumenn.

Í tí eina dystinum - sigur hann - varð tann eini norski spælarin róstur til skyggja, bert hann nart við bóltin. So sigur hann víðari: nordmenn eru ernir av terra

spælarum, og tað hava teir eisini rætt til, men tað kann vera ógvuliga møðandi hjá føroyingum alla tíðina at fáa at vita, hvussu góðir og dugnaligir teir eru. Nú vita vit frá fyrr eisini, hvørjum hasin blaðstjórin heldur við ella rættari - ikki heldur við, tí vit hava hoyrt og sæð so nóvar dystir við donskum frásøgummonnum, og tað er synd at siga, at teir hava verið stórt mætari, men tá hev-

ur blaðstjórin ikki talað at, tá hevur alt verið í lagi, hóast ofta var at hoyra nakað soleiðis: se nu danskeren - det var godt klaret af danskeren - og månet annad av sama slag. Annars verða teir donsku fótboldsspælararnir ikki róptir spælarir, men fótboldshetjur.

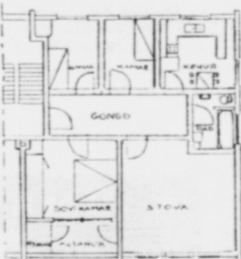
Tað eru so nógv her á landi, sum ikki vilja hoyra annað mál her uttan danskt. Tað gav at byta, tá býraðið

í Havn skifti tað norska TV3 út við danskt.

Blaðstjórin sigur eisini, at vit kundu hoyrt svenskar frásøgumenn til dystirnar, tað man hann ikki meina so nóv við, tí hann veit væl, at vit skilja betur norskt enn svenskt.

Fótboldsáhugaður

TIL SØLU Eigaraibúð »Úti á Fløtum«

96 m²,
liggur á
2. hædd
við útsýni
móti
Nólsøyar-
firði.

Stova, sovikamar, 2 kømur, køkur, baðirúm, gongd, altan, hjallur og kjallaranúm 19 m².

Eisini 3 felagsrúm í kjallara.

Boð undir 850.000 kr. ongan áhuga.

Tlf. 18443 ella 84043

Hyldest til min fødeø...

*Mine tanker svarer vest ud i havet,
langt, langt ud i en nordvest retning,
standser for en stund, og skuer det vakre landskab,
der strømmer mig i møde.
Tinder, fjelde, skær, alt sammen øer, der er mig bekendte,
hvem der er den vakreste er svært at sige,
men den der står mit hjerte nærmest, er Vågø.*

Alle de gode minder du har givet mig. Hvordan du er opstået ved jeg ikke, men jeg ved at ud af dig er sprunget søer og æer - vandfald og hede, alt det har du givet mig lov til at røre.

Om sommeren, tog dine

æer imod solens stråler, så jeg kunne bade og lege fra tidlig morgen til sen aften. Jeg var også med til at bruge dine fjeldrygge, de kunne være lange og seje at nå, desto bedre var oplevelsen.

Om vinteren, da sneen

dækkede dig, virkede du stadig varm og indbydende, der var steder man kunne grave sig ind i og lave sin egen verden, vandet i æerne frøs til is.

Pludselig så man sin egen ånde og opdagede at livet var skønt at leve.

Den første og tredje årstid har igennem tiderne fået dig til at vise dine kræfter, imod himmel og hav, når det hele stod i et, vinden susede, bølgerne slog imod klipperne, du stod stejl som altid, bølgerne var nødt til at føje dig, og du viste dig fra din stille smukke side.

Igenom mange år og tider har du ladet mennesket komme og gå. Digtere og malere der er blevet inspireret af dit udseende. »Barbara« præstekonen, der lige som dig kunne lokke og besnære mangen en mand. Lystfiskerne der nat efter nat, sad med deres fiskestang, ventede på fangst ved dine dejlige indseer.

Du kan så spørge, hvor

rejste du så?

Jo, ser du mennesket kan ikke leve af udsigten alene...

Ein heilsan til Oleu Joensen á Steig, Sandavági, Linvold Heinesen, Ellisheimið, Miðvágur og øll børn og barnsligar sálir.

Teir djúpastu tankar til tykkum sum hava mist ein av tykkara kæru.

Gleðilig jól, gott nýggjgár. Takk fyri tað brátt farna.

Marjun, Henrietta
og Jórún